

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' קרח כ"ו סיון תשפ"ג

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס' 710

פנינים יקרות

ויקח קרח וכו' (טו, א) לא פורש בתורה מה לקח דהנה חסידות הוא לפנים משורת הדין, דהדין מפורש בתורה לעשות כך וכך, וחסיד המתגעגע לעבודת השם בראותו שעבודה זו היא רצון השי"ת מדקדק בה יותר, והנה מה טוב ומה נעים אם ע"י הדקדוק אינו מבטל איזה דבר עקרי בתורה, משא"כ אם על ידי זה מבטל דבר עקרי בתורה אין לך טפשות גדולה מזו כמו המדקדק במצה בפסח שלא לאכול מחשש דחשש של חימוץ ונמצא שלא קיים מצות מצה בליל הסדר, כך הוא הטפשות של קרח להתעסק בקרבנות מבלי שנצטוו וחשב שיש בה חסידות, והבן.

ויקח קרח וכו' (טו, א) פרש"י לקח את עצמו צד אחד להיות נחלק מתוך העדה לעורר על הכהונה עכ"ל, רצה לומר על דרך שאמרו במשנה (אבות פ"ה מ"ב) איזה מחלוקת שלא לשם שמים זו מחלוקת קרח ועדתו ולא נאמר זו מחלוקת קרח כנגד משה, מטעם אם יחייב את משה בהיותו ח"ו נביא שקר נמצא שכולם מחייבים נגד משה והכלל הוא כולו חייב והיה זכאי משום כך נתחכם קרח לומר שהוא זכאי ממילא יוצר מצב של רוב מחייבים ומעוט מזכים ואז היה דינו להיות חייב, זה שפרש"י לקח את עצמו צד אחד כנגד משה, נמצא בסופו של דבר שכולם התכוונו כנגד משה וזהו הדיוק קרח וכל עדתו. (מהור רעיונים)

ויקח קרח בן יצהר וכו' (טו, א) פרש"י לקח את עצמו לצד אחד להיות נחלק מתוך העדה לעורר על הכהונה עכ"ל, בדיוק קרח בן יצהר ביקש קרח להבדל מתוך עדת בני ישראל ולהיות בעל יחס ואין כבודו להיות נמנה עמהם, לשם כך ביטל את הערך של הכהונה וכיבד את עצמו בזה שהוא בן יצהר לבן קהת בן לוי.

ויקח קרח (טו, א) פרש"י ד"א משך ראשי סנהדראות שבהם בדברים עכ"ל, הנה מה שהאדם לפעמים חוטא חלילה אין עוולה כ"כ גדולה עליו משום דיצרו תקפו, ועל זה יתקן ומועיל התשובה, אולם אם מחטיא אחרים שעל זה אין לו תקיפות היצר אין מועיל תשובה כדאיתא במס' אבות המחטיא את הרבים אין מספיקין לעשות תשובה, וזה היה עיקר החטא של קרח מה שלקח אחרים שמשך ראשי סנהדראות. (ישרש יעקב)

ויקח קרח (טו, א) פרש"י מה ראה קרח לחלוק על משה נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קרח על פי הדבור, עכ"ל לכאורה אינו מובן למה לא חלק קרח תיכף אחר שמינהו משה רבינו את אליצפן, אמנם קודם גזירת המרגלים היו ראויים ישראל ליכנס מיד לארץ ישראל סבר קרח שגדולת אליצפן הוא לזמן קצר משא"כ אחר גזירת המרגלים ראה שהמנוי יהיה ארבעים שנה או קינא את נשיאות אליצפן.

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי וכו' (טו, א), לא נאמר בן יעקב שאילו העלה בדעתו שהוא גם בן יעקב אז היה נזכר במדת האמת שהוא מדת יעקב ככתוב תתן אמת ליעקב (מיכה ז) וכשמתבונן האדם במדת האמת היה מבין שפלותו ואז לא היה בא לידי מקח רע כזה, בזה משמיענו תוה"ק שלא יסמוך על זכות אבות להתגאות ח"ו.

ויקח קרח וכו' ולא נאמר בן יעקב מהפחד שקרח יכשל מלמדנו שגם קרח למרות זכות אבות כ"כ גדולה בכ"ז לקח עצמו לצד להיות נחלק.

ויקח קרח - ודתן ואבירם וכו' (טו, א) אדמו"ר הקדוש ממאגלינצא היה אומר בשם זקנו המגיד הקדוש זצ"ל מקאזניץ שהיה רגיל לומר: כל תדמו בנפשכם כי דתן ואבירם היו מיושבי קרנות ואנשי השוק, לא כך רק היו מלובשים בלבושי כבוד והיו מעוטפים בטליתים ובתפילין נאים ומהודרים והבט נא וראה אחריתם. (ילקוט עבודת ישראל)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ב"ה, ירושלים, ח"י מרחשוון תשל"ו
לכבוד
מאנהאסעט נ.י.

נובעים ומה מקור התהוותם, ואז יגיע
בוודאי לשורש חיותו מהיכן הוא חי. ואז
יתבהר לו היטב מציאות הבורא יתברך, על
ידי שיש מציאות נודע מציאות הבורא ויגיע
למציאות האמונה הגדולה. אשרי מי שזוכה
להגיע אליה - זכה לעיקרו של הכל וליסוד
של הכל, להיות מקושר עם בוראו כתינוק
הזה הקשור לאמו ואין לו שום חיסרון
כשהוא אצל אמו, כך אין האדם חסר
מאומה כשהוא אצל בוראו. ובמידת
הסבלנות שהיא סימנה המובהק של קנין
האמונה בנפשו של אדם, יגיע לכל חפצו.
שנהפך להיות חפץ ורצון הבורא להשפיע לו
כל טוב וימציא לו כל חסרונותיו. למשל
אצלך, ימציא לך בבוא הזמן הנכון, באופן
מדעים ומפתיע לטובה את זיווגך וחברך
בחיים, אשר עמו תטייל לכל אורך החיים
בטוב ובנעימים ברוב נחת ואושר ותפארת
האמונה.

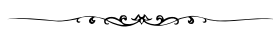
אני חוזר ומודה לך על ברכותך הנלבבים
ומשיב על הברכות, תתברך המברך בכל
הברכות והייעודים הטובים. ותראה ברכה
והצלחה בכל מעשה ידיך, ודרי"ש נאמנה
להורך היקרים שיחיו, ונזכה לשמוע ממכם
תמיד בשורות טובות, אמן.

ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות.
שמחתי לקבל דברי ברכתך הנלבבים
לקראת השנה החדשה ששלחת לי
במועדו, ומחמת הטרדות נבצר ממני
להשיב לך עד כה.

אני גם מאשר קבלת נדבת ליבך בסך
חמישים דולרים אשר שלחת עבור העניים
בארץ ישראל ע"י מפעל הצדקה "יד עזרה".
וכל פעולה טובה וכל מעשה טוב אשר
האדם עושה לשם שמים מקרב את האדם
העושה עצמו למטרתו ולתכליתו להיות כלי
מוכן לקבל שפע ברכת שמים מעל. כי
הקב"ה מתנהג עם האדם מידה כנגד מידה,
ואם האדם מתחזק ומתעצם במידת החסד
לעשות חסד חנים עם הזולת, עושין גם עמו
חסד מלמעלה להשפיע עליו שפע רב
ולהתברך בברכות עד בלי די.

והנה האדם בכיסופיו וגעגועיו הטבעיים
והרצוניים, אפשר לו - וזה תפקידו באמת,
להגיע לקשר עם האמונה, היינו לחוות אותה
על בשרו ודרך בשרו, בבחינת "מבשרי
אחזה אלוה" (איוב יט, כו). על ידי שיברר
אצלו פנימה מהות הרצונות הללו, מאין הם

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ישראל באשר הם שם להתנער מהבלי הזמן
על ידי קבלת עול מלכותו יתברך.

ואם יעשה נא במסירות נפש את הדבר
שבקדושה הנשגב הזה בודאי יצליח ולא
יפחד ולא ייבהל משום דבר, כי אלוקי
אברהם יהיה בעזרו וימצא נחת מתוך
הרחבה יחד עם זוגתו תחי' ויהיה התחלה
לטובה לחזק לבבות נשברים ולקבץ פזורים
את כל אותם הנשמות שנדחו ונתפזרו
ולהכניסם בהקדושה ולקרב גאולתן של
ישראל במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

אני שולח לכם ברכתי לקראת חג הפסח
הבעל"ט שתחוגו אותו בכשרות ובדיעות
מתוך שמחת הנפש ותזכו לראות ברכה
והצלחה בעמלכם הגדול שהיא עבודת
הקודש בדרך ישראל סבא ויהי נועם ה'
עליכם ופועל ידכם תרצה.

אני מאשר קבלת הסכום מאה מארק, וישר
כח על זאת, תזכו לעשות תמיד טוב וחסד.
מתוך תקווה נאמנה לבשר ולהתבשר ממכם
בשורות טובות אני מברך אתכם ומאחל
לכם כל טוב.

ברגשי כבוד רב ובברכה נאמנה...

ב"ה, ירושלים ת"ו, ידי ניסן תשל"ז.
לכבוד ידידי וחברי הנאמן אציל הנפש ויקר
הרוח הי"ו
המבורג.

שלום וברכה,

אם כי חפצתי מאד לענות תיכף ומיד על
מכתבו ועל שאלתו בגלל נחיצות הדבר,
בכל זאת לא עלה הדבר בידי מחמת
הטרדות המרובות והלחץ של האנשים,
וכב' בטח מכיר המצב וידין אותי לכף זכות.
אני מאד מעריך את כל פעולותיו למען
הרחבת פעולות הקדושה בארץ אשכנז, ויהי
רצון שיהא שם שמים מתאהב על ידו
בקירוב לבות בני ישראל לאביהם
שבשמים שבכך תלוי קירוב הגאולה.

ובקשר להצעתו להקים מרכז לחינוך חרדי
בגרמניה, הרי דעתי מסכמת מאד וחפץ ה'
בידו יצליח יחד עם להגדיל תורה
ולהאדירה וכדי להשיב בניהם אל חיק
אבותם, ועל ידי כך להוריד הקדושה על
ידי הבחינה מפי עוללים ויונקים יסדה עוז
שהם הבל פיהם של תינוקות של בית רבן
ומשם התפשט הקדושה לעורר לבות בני

המשך פנינים יקרים

ויקח קרח וכו' (טו, א) פרש"י ולא הזכיר בן יעקב שבקש רחמים על עצמו שלא יזכר שמו על מחלקותם שנאמר ובקהלם אל תחד כבודי עכ"ל, נשאלת השאלה מיני וביה אם לא מכובד הזכרת יעקב הרי גם הזכרת קהת בן לוי אינו מכובד, ונראה לי ע"פ מה שכתב האלשיך הקד' שדעת קרח היה שאין ראוי להיות בישראל התנשאות אלו על אלו, השיב לו משה ראו שאין לבכם כפיכם כי המעט בעיניכם מה שהבדיל ה' אלקי ישראל את שבט לוי לשרתו ולעבדו, לזה אמר יעקב בקהלם לא תחד כבודי (בראשית מט, ו) כלומר דאם היה קרח מכיר בכבודו של יעקב לא היה חולק כלל על משה דהרי העלה את הלויים למדרגה גדולה יותר מכל כללות ישראל שהם כולם בני יעקב.

ואון בן פלת בני ראובן (טו, א) איתא במדרש און בן פלת אשתו הצילתו ואמרה ליה מה לך בהדי פלוגתא אי אהרן כהנא רבא את תלמידא אי קרח כהנא רבא את תלמידא וכו', פירושו קרח ועדתו התנהגו כחברים, אמרה אשתו לאון בן פלת שלא כן הוא האמת כל זמן שקרח איש פשוט הוא עמהם כחבר אבל כשיהיה גם הוא מלך יתנשא עליכם ויתרחק מכם וזה שאמרה לו אשתו איך שלא יהיה אתה נשאר תלמיד... (שמועת יצחק)

ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמישים ומאתים נשיאי עדה קריאי מועד אנשי שם (טו, ב) ויקומו מכוון אל דתן ואבירם שקמו נגד משה ואח"כ מוזכרים אנשים חשובים ונשיאים סדר זה צריך ביאור, ונראה התורה ספרה לנו איך הגיעו מאתים וחמישים אנשים חשובים לידי קלקול כזה, ומסביר כי ראו את ההתנהגות המזלזלת של דתן ואבירם ולא מיחו, עבירה זו גוררת עבירה שגם הם נכשלו. (אמרי משה)

רב לכם וכו' (טו, ג) קרח ועדתו טעו במשה ואהרן ואמרו רב לכם - הרבנות וההתנשאות הוא לכם - כלומר עבור עצמכם ובשבילכם ולא למען כבוד שמים לזכות את הרבים דהלא כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' והמה אינם צריכים שזכותם יהיו ע"י משה ואהרן, וא"כ הרבנות הוא עבור לכם היינו לעצמכם. (חסד לאברהם - רדאמסק)

ומדוע תתנשאו על קהל ה' (טו, ג) וצריך ביאור האיך העיו קרח לומר על משה מדוע תתנשאו על קהל ה' הא התורה מעיד עליו והאיש משה עניו מאד, מכאן אתה למד איך הגאווה מסמא לאדם העינים שאין רואה כלום מה שכתוב אלא שסובר מה שהוא חושב וזהו האמת והטוב הנכתב בתורה. (חידושי הרי"ם)

וישמע משה ויפל על פניו (טו, ד) פרש"י מפני המחלוקת שכבר זה בידם סרחון רביעי חטאו בעגל וכו' משה המליץ על בני ישראל ואמר לי צוית לא יהיה לך ולא להם, אולם עכשיו שאמרו כי כל העדה כולם קדושים כולם שבעו בסיני אנכי וחלא יהיה לך (ילקוט שמעוני) לאחר שחטאו בכלל התורה ע"כ ויפול על פניו. (איגרא דכלה)

זאת חוקת התורה (יט, א) "זאת" גמטריה צום קול ממון דהיינו תשובה תפלה וצדקה. חוקת התורה לעשות כמו אשר צוה ה' לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה, דהיינו החוטאין דהחטא קרוי אדום, תקחם אליך לעשותם תמימה להחזירם בתשובה, אשר אין בו מום שלא יהיה עוד בה מום חטא. ועי"ז אשר לא עלה עליה עול, ר"ל לא יעלה עליהם עול המסים והארנוניות כדתנן (אבות פ"ג) המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ.

זאת חקת התורה (יט, ב) ידועה השאלה מדוע לא נאמר זאת חקת הפרה דהרי בפרה עסקינו. ואפשר לומר שבאה התורה לרמוז לנו מדוע יש ענין טומאה וטהרה אצל עם ישראל ולא אצל אוה"ע התירוץ הוא עסק תורה"ק הוא הגורם לטומאה וטהרה.

הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר (יט, יב) יום השלישי ירמוז על התורה הק' הנקראת אוריאן תליתאי (שבת פח) ויום השביעי מרמוז על יום השבת. ואם בשני הדברים האלה הוא מתחטא ומטהר עי"ז יטהר במלואה אחרת לא יטהר מטהר גמורה. (באר מים חיים)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

